

[Ole Espersen]

livs, som består i, at en lang række andre selskaber af beskætningsmæssige grunde omdannes til fonde.

Men det forslag, vi har set fra regeringens side om beskatning af fonde, er så utilfredsstillende, at interessen er lig nul, medmindre vi kan stole på et samarbejde med det radikale venstre om beskatningen, og det kan vi jo ikke, hvis samarbejdet skal være af den karakter, som vi har set, når det drejer sig om selve fondsloven.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Man kan mærke, at iveren er kølnet betydeligt i socialdemokratiet. Efter at have jaget på i den sag i adskillige år 1970'erne igenem, efter at man har talt om, at vi ikke kunne leve her i landet uden en fondslovgivning, at det var så nødvendigt at få den, efter at have kørt på i udvalg og andre steder, og efter at regeringen nu har gjort sin pligt til at fremsætte forslagene og arbejdet for deres vedtagelse, kommer køligheden. Den er meget nært forbundet, denne kølighed, med det tidspunkt, hvor jeg fremsatte et forslag om, at konfliktfonde også skulle indgå i fondslovgivningen. Vi kan godt forstå det – yderligere forklaring er slet ikke nødvendig.

Formanden:

Jeg må gøre opmærksom på, at vi er ved anden behandling af forslaget, og nu skal vi jo passe på, at vi ikke tager hele forhandlingen på korte bemærkninger. Jeg siger det, fordi korte bemærkninger allerede har kørt et stykke tid og der i øjeblikket er indskrevet fire til korte bemærkninger. Vi tager denne runde, og så vil jeg håbe, at vi kan gå tilbage til ordførerrækken og lade ordførerne få en chance for at udtale sig om deres synspunkter vedrørende lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg skal i sandhedens interesse lige reddegøre for hændelsesforløbet i retsudvalget i onsdags.

Formanden:

Man må ikke referere fra udvalgsmøder.

Leif Hermann (SF):

Det vil jeg heller ikke gøre.

Det er vist næppe nogen hemmelighed, at udvalgsmødet startede med et samråd med justitsministeren om det grundlovmæssige i det lovforslag, der forelå. Det er vist næppe heller nogen hemmelighed, at udvalgsmødet blev afbrudt, så vi kunne få lejlighed til i udvalget at tage stilling til et ændringsforslag fra justitsministeren, som vi forstod var et forlig med det radikale venstre.

Nu vil jeg gerne spørge hr. Bernhard Baunsgaard, hvornår der blev stillet spørgsmål om flertallet bag det forslag, som hr. Bernhard Baunsgaard taler om.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hr. Hans Hækkerup og nu hr. Leif Hermann har stillet mig det spørgsmål: hvornår indgik det radikale venstre og regeringen forlig?

Svaret er: efter afbrydelsen af den første del af mødet, hvor jeg ikke kunne få en klar tilkendegivelse fra SF, blev forliget indgået. Så kan der vel ikke være mere diskussion om det?

Hvad angår de bemærkninger, der er faldet om en ny adelsklasse, er jeg enig i de bemærkninger, der er faldet om, at familiefondene, sådan som de eksisterer, meget vel kan udvikle sig til en ny adelsklasse; det skal der ikke være nogen diskussion om.

Jeg vil også gerne gentage det, jeg sagde lige før: det er første gang, vi i Danmark lovgiver på området, men det bliver ikke sidste gang. Jeg vil gerne understrege, når jeg skal holde min tale som ordfører, at denne lovgivning efter radikal opfattelse bør følges op med ny lovgivning.

(Kort bemærkning).

Lenger (VS):

Jeg vil gerne bekræfte, hvad hr. Hans Hækkerup har sagt her fra talerstolen i dag. Allerede inden mødet i retsudvalget startede, havde vi meddelt hr. Hans Hækkerup, at vi ville anbefale de forslag, som hr. Hans Hækkerup havde skitseret over for os, og derfor var det med fuld ret, at hr. Hans Hækkerup kunne meddele hr. Bernhard Baunsgaard, at der ville være et flertal.